

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 240 – Zondag 27 oktober 2024 – 30ste zondag door het jaar B

Welkom!

Deze zondag lezen we weer verder in het 10de hoofdstuk uit het Marcusevangelie. We lezen deze zondag over de blinde jonge man Bartimeüs. Wat vraagt hij? We hebben in de voorbije evangelies van de voorbije zondagen al heel wat ontmoetingen gehad met bijzondere verzoeken aan de Heer. Als we de drie ontmoeting naast elkaar zetten, dan zien we een opmerkelijk lijn in de boodschap zoals Marcus ons die wil verkondigen. Om mee op weg te gaan met de Heer is toch wel wat nodig, zo hebben we inmiddels wel begrepen. De eerdere zondagen lieten niet zulke mooie voorbeelden zien. Toont de blinde Bartimeüs ons wel de goede manier om Jezus na te volgen? Zien wij inmiddels waar het op aan komt of zijn wij (nog) ziende-blind? Het Gregoriaanse Introitus wil ons in ieder geval aanmoedigen: *Vreugde voor hen die zoeken naar God! Zoekt de Heer en neemt toe in kracht; zoekt zijn aanschijn zonder ophouden (Ps.105)*

Gods Woord deze Zondag

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (10, 46-52).
In die tijd kwam Jezus vergezeld van zijn leerlingen in Jericho. Maar toen ze, vergezeld van een flinke menigte, weer uit Jericho wegtrokken, zat een blinde bedelaar langs de weg, Bartimeüs, de zoon van Timeüs. Zodra hij hoorde dat het Jezus de Nazarener was begon hij luidkeels te roepen: „Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!” Velen snauwden hem toe te zwijgen, maar hij riep nog veel harder: „Zoon van David, heb medelijden met mij!” Jezus bleef staan en zei: „Roept hem eens hier.” Ze riepen de blinde toe: „Heb goede moed! Sta op, Hij roept u.” Hij wierp zijn mantel af, sprong overeind en kwam naar Jezus toe. Jezus vroeg hem: „Wat wilt ge dat Ik voor u doe?” De blinde antwoordde Hem: „Rabboeni, maak dat ik zien kan!” En Jezus sprak tot hem: „Ga, uw geloof heeft u genezen.” Terstond kon hij zien en hij sloot zich bij Hem aan op zijn tocht.

Ter overweging

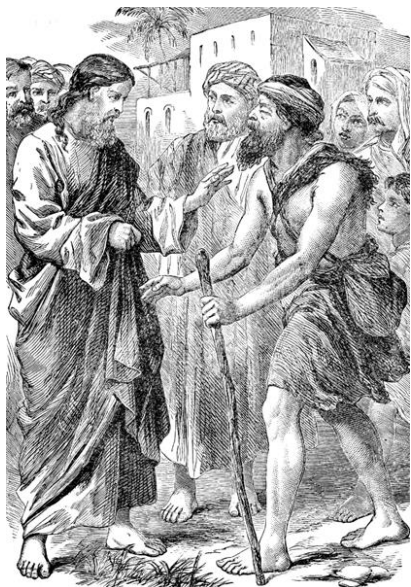
Zoals we vorige week in de Schriftlezingen al zagen en we wellicht ook deze week ondervonden hebben, kunnen er vele obstakels op onze weg komen, die het zicht op het einddoel van onze levensweg, de Hemel,

verhinderen. Ze brengen ons van de wijs en maken dat wij stil komen te staan. De Heer blijft wel roepen, maar wij kunnen Hem niet meer verstaan; de Heer toont ons zijn weg, maar wij zijn verblind om deze weg te herkennen en in te slaan. Zijn we dan in een hopeloze situatie beland? Enerzijds wel omdat de vreugde en de aanmoediging ons ontgaan die gepaard gaan met het geloof. Anderzijds is er altijd het vaste vertrouwen dat de Heer nooit laat varen wat zijn hand eens tot bestaan bracht. Dit vertrouwen mag altijd onze hoop zijn, ook als we het even niet zien of voelen; verstandelijk weten we dat dit woord waarheid is en dat God zijn woord altijd gestand doet.

Dit Woord van God werd al veelvuldig in het Oude Testament gehoord. Was het niet de schepping die de mensen tot het bewust zijn bracht dat God wel oneindig veel van ons moet houden, dat Hij dit alles aan ons schenkt, dan waren het wel de bevrijding uit Egypte of de Tien Geboden die God via Mozes schonk aan Israël als Woorden ten leven. Dit deed mensen beseffen dat God ons maar al te graag bij Hem in zijn Vaderhuis ziet. Vele profeten hebben gesproken over dit heil in de verte, maar ook over het onheil dat dreigde als er werd afgeweken van de weg. Tot op de dag van de eerste komst van de Heer heeft Israël uit deze belofte geleefd. Maar vanaf de dag van de eerste komst van de Heer ontstond er verwarring. *Is er een koningskind geboren?* vragen drie wijzen. *Wie is Hij, die zulke dingen doet?* vragen de mensen. *Zijt Gij het of moeten wij een ander verwachten,* vraagt de Johannes de Doper. *Zijt Gij koning?* vraagt Pontius Pilatus. We zien hoe de Heer in de ene plaats wel ontvangen wordt en in de andere plaats niet. Hoe mensen Hem als hun Heiland en Verlosser aanvaardden of Hem afwijzen of hoe zij Hem soms volgen vanwege spanning en sensatie, maar eigenlijk missen waar het om gaat, zoals in het Evangelie van deze zondag.

Tot op de dag van de ontmoeting met de blinde Bartimeüs. Toen werd voor hem in eens zichtbaar wat al eeuwen lang was aangekondigd: de Messias, de Christus, Gods belofte in menselijke gestalte. De arme blinde jongen is vandaag de rijkste mens op aarde. Van een verdreven en afgesnauwde sloeber langs de kant van de weg, wordt hij de centrale hoofdpersoon, die als één van de eersten het Licht van Christus mag

ontvangen in zijn ogen, in zijn hart en in zijn ziel. Een heel concreet voorval in Jericho, bijna terloops, wordt zo tot een zichtbare aankondiging van Gods heil en gerechtigheid. Het woord wordt waarheid; de profetie wordt vervuld: De Heer is in hun midden en neemt alle obstakels weg: Het gesnauw, de verdringing, een benauwende mantel, verblinding... Het is een blinde die de 'Heer van de vreugde' aan ziende mensen toont!

Moeten wij, nu wij dit verhaal lezen, ons achter de oren krabben? Ja, misschien wel. Wij zijn ziende, letterlijk (ook al kunnen de meesten van ons niet meer zonder bril) en figuurlijk (we zijn tot geloof gekomen en horen bij de Kerk). We kunnen weten wie onze Heiland en Verlosser is. Maar gaan wij tot Hem wanneer we door obstakels tegengehouden worden, wanneer de vreugde, de aanmoediging en de hoop van ons geloof ons vergaat? Soms zijn wij ziende-blind! Toch, iedereen is op gelijke wijze begunstigde van de Heer, begunstigde van wat God wil geven vanuit zijn vaderhart. Evenzo ook de medemens die door omstandigheden langs de kant van de weg zijn geraakt en niet mee kunnen doen in het maatschappelijk leven. In zekere zin zijn wij allemaal als Bartimeüs. Daarom blijven wij, net als Bartimeüs, ook roepen: *Kyrie eleison... Heer, ontferm U over ons...* . Laten we elkaar daarom onderweg niet afwijzen of afsnauwen maar juist elkaar aanmoedigen om tot de Heer te gaan, opdat we allemaal het licht en de vreugde van de Heer mogen verkrijgen.

Gebed

Goede God, op onze weg door het leven zoeken wij, dikwijls in tranen, naar het geluk waartoe Gij ons geschapen hebt. Velen die wij ontmoeten geven ons hun voorbeeld, soms ten goede, soms niet. Geef ons het zicht, Heer, dat wij nodig hebben. Laat ons de mensen vinden die ons tot bij U brengen. Heer, wees ook om ons begaan zodat wij in vreugde belijden

dat Gij redding en vertroosting brengt, licht en zicht, voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Het is me een raadsel...

Al meerdere keren heb ik berichten ontvangen dat parochianen onze nieuwsbrief Gods Woord op Zondag niet meer ontvangen. Even vaak hoor ik dat de nieuwsbrief in de zgn. Spambox terecht komt. Hoe dit kan... waar dit aan ligt... ik weet het niet; het is me een raadsel. Mocht u van medeparochianen horen dat zij Gods Woord op Zondag niet meer ontvangen, vraag hun te kijken in de Spambox van hun e-mail. Mochten er nieuwe adressanten zijn, dan ontvang ik graag hun mailadres. We willen natuurlijk graag zoveel mogelijk parochianen bereiken, zeker nu er ook meer praktische informatie in de nieuwsbrief staat.

Weekendvieringen in de parochie (26-27 okt.)

Om elkaar beter te leren kennen en de eenheid en verbondenheid te bevorderen, willen we graag benadrukken dat iedereen in onze parochie in elke locatie welkom is om mee te vieren. Daarom hierbij het overzicht van dit weekend:

Eucharistievieringen:

Zaterdagavond 19u00 Hl. Ludgerus te Balk
Zondagmorgen 9u30 Hl. Nicolaas te St. Nyk
Zondagmorgen 11u00 Hl. Mattheus te Joure

Woord- en Communievieringen:

Zaterdagavond 19u00 Hl. Willibrordus te Lemmer
Zondagmorgen 11u00 Hl. Michael te Woudsend

(dit weekend geen vieringen in Bakhuizen en Warns)

1 november: Allerheiligen

Vooraf aan de gedachtenis van Allerzielen viert de kerk het hoogfeest van Allerheiligen. Allen die in de loop van 2000 kerkzijn heiligverklaard werden, worden onder één noemer herdacht en aangeropen om hun voorspraak. Wij vieren Allerheiligen in onze parochie met een Eucharistieviering op vrijdag 1 november om 9u30 in het Mattheushûs te Joure. Van harte welkom!

2 november: Allerzielen

Hierbij alvast als vooraankondiging de dagen en tijd waarop we onze dierbare overledenen van het afgelopen jaar willen gedenken.

Vrijdag 1 november, 19u00, St. Nyk
Zaterdag 2 november, 19u00, Joure en Lemmer
Zondag 3 november, 9u30 Woudsend en Warns
Zondag 3 november, 11u00 Balk
Zondag 3 november, 14u00 Bakhuizen

Van harte wens ik u een mooie en gezegende zondag toe. Graag tot ziens in de kerk of elders.

pastoor John De Zwart

Voor de kinderen

Ken je het verhaal van de blinde jongen die Bartimeüs heette? Het is natuurlijk niet zo mooi dat Bartimeüs blind was maar toch is zijn verhaal een prachtig verhaal. Een verhaal van iemand die durft! Het verhaal gaat zo...

Jezus liep stevig door. Hij had zoveel gezegd en gedaan dat het al veel te laat was geworden. Hij moest nu echt naar Jeruzalem. Op weg naar Jeruzalem moest Hij eerst nog door Jericho. Ook al zo'n grote oude stad. Jezus verwachtte dat er daar ook weer mensen op Hem zouden staan te wachten. En ja hoor! Jezus kwam de stad binnen en daar kwamen de mensen al op Hem toelopen. Maar Jezus liep door. Hij wilde nu echt opschieten. En toen was daar ineens een blinde bedelaar. Hij zat langs de rand van de weg. En hij vroeg waarom het ineens zo druk werd. Hij zag het niet, maar hij merkte het wel. Mensen vertelden hem dat Jezus eraan kwam. "Dat is mijn kans", dacht de bedelaar. Ineens was hij niet bang meer van wat de mensen van hem vonden en hij riep heel hard: "Jezus, Jezus, zie mij hier zitten. Heb medelijden met mij!" Mensen werden keken boos zijn kant op en zeiden dat hij niet zo de aandacht moest trekken. Een blinde bedelaar langs de weg, die was het niet waard om naar te kijken. Die keek je niet in de ogen, daar hoefde je de naam niet van te weten, die was het zeker niet waard de aandacht van Jezus te trekken, vonden ze. Maar de bedelaar kon niet meer stoppen. Nog harder riep hij: "Jezus, help mij!"

Jezus stond stil. "Laat hem eens bij Mij komen", zei Hij. De mensen mopperden zachtjes. Wat moest Jezus nu met die blinde bedelaar? Zo'n man is toch niets waard?! Maar toch zeiden ze tegen hem: "Kom Hij roept je!" De bedelaar gooide zijn mantel af, sprong overeind en schuifde naar Jezus toe. 'Dag', zei Jezus, 'Jij bent Bartimeüs, de zoon van Timeüs'. De mensen keken verbaasd. Hoe wist Jezus de naam van de bedelaar? Was hij dan toch meer waard dan zij dachten? "Wat wil je dat Ik voor je doe, Bartimeüs?", vroeg Jezus. "Rabboeni, (dat betekent 'meester' in hun taal) maak dat ik zien kan!" Jezus raakte de ogen van Bartimeüs zachtjes aan. En opeens kon Bartimeüs zien! "Ik kan zien, ik kan zien!" riep Bartimeüs. Hij was zo blij!! "Hoe kan dit gebeuren?", vroeg hij aan Jezus. "Dit kon gebeuren omdat je in Mij geloofde", zei Jezus. Bartimeüs ging niet naar huis. Hij wilde bij Jezus blijven en liep met Hem mee. Helemaal naar Jeruzalem. En Jezus was ook blij dat Hij dit voor Bartimeüs had kunnen doen!

Gebed

Goede God,

Hier zijn wij. Het is vandaag weer zondag!
Wij zijn bij elkaar om meer over uw Zoon Jezus te horen.
Vandaag gaat het over Bartimeüs, een blinde jonge man
die durfde te roepen naar Jezus.
De mensen vonden het maar niks.
Een blinde in de ogen kijken is niet gemakkelijk.
Je wordt er een beetje verlegen van.
Maar Jezus doet het en zo geneest Hij Bartimeüs,
die daar heel gelukkig van wordt.
Wij bidden dat er altijd mensen zijn
die een ander in de ogen durven te kijken
en hen helpen als dat nodig is.
Wees bij hen, God, en wees bij ons,
dat ook wij anderen helpen. Amen

Bij dit verhaal is ook nog een liedje dat je op YouTube kunt beluisteren.

Dit is de link: <https://www.youtube.com/watch?v=ZlkwoPaXWM0>

Fijne Zondag!